

p^{etr}
blažek

Cesta k ní
Eva a Petr Blažkovi
Ilustrace Eva Blažková
Hudba Petr Blažek
Tiskárna Hemala Písek
Říjen 2012

Děkuji Vyšší moci. Děkuji všem.

Dva

ráno vstávám
a ty jsi zamyšlená
nad hlavou
klubko vlny
tvůj pohled
prochází stěnou
městem
stojíš nad propastí
vzlétneš
zůstaneš na zemi?
chodím v loužích
jen tma a bol
bojuješ
křičíš
škrábeš
na dvou frontách
vzlétneš
zůstaneš na zemi?
jemný větřík zacloumal kořeny
krvácím ochotně
radostně

Medové oči

mám rád ty medové oči
sklaním se před nimi k zemi
vírím prach
někdy mne pozvednou
k vrcholům stromů
jindy mi tlačí
hlavu do dlaní

Předjaří

vystupuji ve stanici předjaří
do stanice jaro už nedojedu
jdu totiž pěšky
sebemenší cestovní nerovnost
způsobuje potěšení
poznávat nové příběhy
vůně
vlny
s mokrými řasami
závorkou ve tváři
s duší lehkou
dívám se do dálky
a št'astně sním

Já a ty

já a ty
jsme součástí Vesmíru
to je dané
byla jsi mojí
karmickou ženou
ty to zatím nevíš
já ano

*pamatuješ si lásko
co je nejdůležitější
na světě?*

až se tvé srdce produchovní
a to se stane
potom se drátek
znovu naváže
budeme se dívat
na sebe
slov nebude třeba
v našich očích jiskry
a za rtem
lehký smích
oba budeme vědět
bude to ale v tomto životě?
myslím si
že ne
sbohem lásko moje
snad za sto padesát let

Než odpustím

před usnutím
a takřka celou noc
jsem čirý
abych se příštího dne
opět zanesl

Zahradní ulice

procházím tebou
chci si tě ukrojit
jsem mezi dvěma body
v prostoru bez ročních období
tikotu hodin
smíchu dětí

Strach

raději než pravdu
volím nevědomost
bože zastav vjemy
nedovedu si ještě čelit

Čirý

kváskem je duše má
kyne
bobtná
hyne
jsem za plotem
a mým jediným přáním je
být čirý
jako ta pálenka
kterou teď piju
mažu se
tlumím se
z reality

Odvádíme se

od našich duchovních srdcí
končíme u pupku
pod bránicí
uvržení do strachu

Ne-ustál(e)

neustále vystupuji
a nastupuji
a přitom
není kam vystupovat
kam nastupovat

Šalba eg

hledači příznaků
spících příčin
na hrbolcích cest
hynou vaše prvenství
vy
ověnčená jména
závod do nikam

Odehrávám se

mezi zbytečností
nepochopené nic
cizí syn boží
viditelné
úsměvné
nemluvit
nesoustředit lásku
jen ne-rozum
a cit k sobě samému
všemu a všem
nepochopitelné nehledání boha

Ke světlu

strach
je přivolaná skutečnost
nestrávená minulost
se v periodách opakuje
prochází tisíce životů
dokud se nerozplyne
v náručí mého přijetí
a pochopení

tichounce pláču
v kabátku
z nevědomosti
z rezavých oček

po mostě z papíru
kráčím
ke světlu

...

za dveřmi hlasy
z ulice vtíravý hluk
a přesto je to všechno druhotné
tak druhotné
vykračuji do nového dne
vyzbrojen ničím

Proměny

jak se můžu rozložit
a rozmělnit
když stojíte tu se mnou
neslyším vůni
chut' rytmu srdce
když jste tady
páráte mě
taháte oka

jsem tak rád
za matičku Zemi
jsem tak rád
za toto tělo
umožňuji růst

jsem tak rád
že jsem tu sám
nezatínán
nezahrnovaný
jen tiché rozmluvy

V sobě

být kompostem
v tiché zahradě
lopatou přeházen
páchnout
přičít se lidem
hnít
vymrznout
rozpukat se
na jaře se proměnit
v kyprou půdu
v sobě se rodit
někoho zrodit

Bludička

otevřela se s lehkostí
přála si
abych ochutnával
její trpké plody
nořil se do ní
uchopoval ji něžně
trhal černý rybíz
kuličku po kuličce
mé srdce nehovoří

Půst

nespěchej
nedotýkej se ještě
mojí duše
je příliš nahá
bezbřehá
nepřikládej své rty
chci ještě čekat
nechci nás pokazit

Razítka

za balkónovými dveřmi
do čerstvého sněhu
otiskla jsi stopy
svých bosích nohou

dvě razítka
prozrazují
přítomnost

avšak
stoupající rtut'
proměnila obraz
jen v tichou
vzpomínku

Ano

vstoupila jsi
rozednivám se
chci být posouván

Není nad ní

do beder Tvých nořím dlaně
přidržuji krásu
bíle hořím
čistím
jako závěs za ranního rozbřesku
odhrnuji prameny Tvých vlasů
odkrývám bílou šíji
tvá vůně
mnou prostupuje
nacházím zakořenění
bez svých těl
milujeme se v absolutnu
v bezednosti
nevyčerpatelnosti
mísí se naše světla
naše žlut'

Sam-o-ty

z tichého období
duševní všehochut'
a jedno poznání
v barvě karmínu
ze světla a tmy
tvůj milý

Touha

jasný postoj
čistý vhled
umrtví naději
je těžké to zabít
vzdát se
a tak jde vedle tebe
s námi
živená časem
je *živá*?
já vím kam jdu
není cesty
cíle

na hoře modř
dole hlína
víc nepotřebuji
děkuji